

ಗಜಗರ್ಭ

■ ರಮೇಶ್ ಶೆಟ್ಟಿಗಾರ್ ಮಂಜೇಶ್ವರ

ಸುಮಾರು ಐನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಾಳಿದ್ದ ವಿಕಟಕವಿ ತೆನಾಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ತಾನು ಪಾಂಡುರಂಗ ಮಹಾತ್ಮೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಮೇರುಕೃತಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಮಕಾಲೀನರಾದ ರಾಮಭದ್ರ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕವಿಯೂ ತಾನೂ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಹಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ತೆನಾಲಿರಾಮ ಮಾತ್ರ ಹಲವು ಕಾಲಗಳ ತನಕ ಪಾಂಡುರಂಗ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರಲು ಒಮ್ಮೆ ತೆನಾಲಿರಾಮರನ್ನು ಕಂಡು ರಾಮಭದ್ರ 'ಏನಯ್ಯಾ ರಾಮಕೃಷ್ಣ? ನೀನು ಒಂದು ಕೃತಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಲು ಅದೆಷ್ಟು ಸಮಯಗಳಿಂದ ಹರಸಾಹಸಪಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ? ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡು, ನಾನಾಗಲೇ ಹತ್ತಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ವಿಜಯನಗರದರಸರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ತೆನಾಲಿರಾಮ ನಕ್ಕು, 'ಅಯ್ಯಾ ರಾಮಭದ್ರಾ, ನಿನಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಬದಲು ನಾನು ನಿನಗೊಂದು ನೀತಿಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು' ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

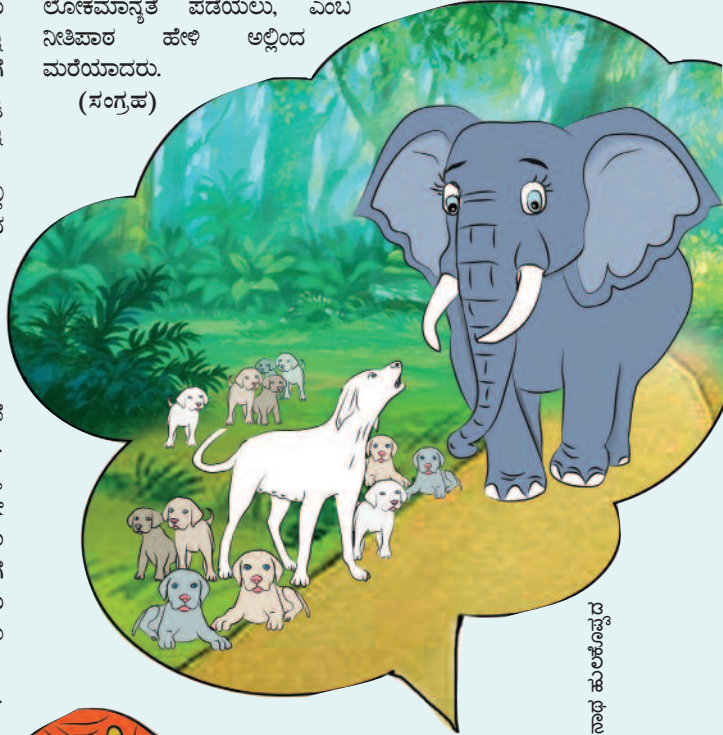
'ವಿಜಯನಗರದಂಚಿನಲ್ಲಿ ಹರಿವ ತುಂಗಾಭದ್ರ ನದಿತಟದಲ್ಲಿ ಕಾಡೊಂದಿದೆ. ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮೃಗಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂವಹನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಮ್ಮೆ ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ನಾಯಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಆನೆಯು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸಿದವು. ಆ ನಾಯಿಯು ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ತನ್ನ ಗರ್ಭವನ್ನಿಳಿಸಿ ಹಲವು ಕುನ್ನಿಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮವನ್ನಿಟ್ಟಿತು. ಅದಾಗಿ ಕೆಲವೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ನಾಯಿ ಮತ್ತೆ ಗರ್ಭ ಧರಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದಷ್ಟು ಮರಿಗನ್ನಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ನಾಯಿಯು ಮರಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟರೂ ಇಷ್ಟತ್ತು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಗರ್ಭಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಆನೆಗೆ ಹೆರಿಗೆಯಾಗುವ ಯಾವ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ನಾಯಿಯು ಸಲಗವನ್ನು ಕಂಡು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಾ ಓ ಮದಗಜವೇ, ನೋಡಿಲ್ಲ! ನೀನು ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನಂತರ ನಾನಾಗಲೇ ಹಲವು ಬಾರಿ ಮರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸಂಸಾರ ವಿಜಯನಗರದ ಎಲ್ಲಾ ಹಾದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿದೆ. ನಾನು ಹೆತ್ತ ಮರಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಪೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡು! ಇಷ್ಟತ್ತು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಹೆರದ ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿದ್ದೀಯಾ? ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಲೂ ಮರಿ ಇದೆಯಾ?, ನನಗೇಕೋ ಸಂದೇಹವಿದೆ, ಎಂದಿತು.

ನಾಯಿಯು ಆ ವ್ಯಂಗ್ಯದ ಮಾತಿಗೆ ಆನೆಯು ನಕ್ಕು ಎಲೈ ಶ್ವಾನವೇ, ಹೌದು. ನೀನು ಈ ಇಷ್ಟತ್ತು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಕುನ್ನಿಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತಿರಬಹುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮರಿಗಳು ಬದುಕುವ ಸತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಓಡಾಡಲಾಗದೆ ಯಾರದ್ದೋ ಕಾಲ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬೀದಿನಾಯಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಲೆಕ್ಕವಿಡಲ್ಲ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಗರ್ಭಧರಿಸಿ ಹದಿನೆಂಟರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳ ಪೂರ್ಣಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ದಷ್ಟಪುಷ್ಟವಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮರಿಯನ್ನು ಹೆರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮರಿಯು ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಭೂಮಿಯೂ ಕಂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಆ ಮರಿಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಒಡೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಓಡಾಡುವುದು. ಆನೆಮರಿಯು ಮಾರ್ಗದ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಭಯದಿಂದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯುವುದು. ಭೂಜನರು ಕೂಡಾ ಮೂಕವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಅದರ ಚಲನವಲನವನ್ನು ನೋಡುವರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಗಜ ಗರ್ಭಧರಿಸಿರುವುದು ಒಂದು

ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಹಾಗೂ ಬೃಹತ್ತಾದ ಆನೆಯನ್ನೇ ಹೊರತು ಕುನ್ನಿಗಳನ್ನಲ್ಲ...! ಎಂದಾಗ ನಾಯಿಯು ಅವಮಾನದಿಂದ ಕುಯಿಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಗಜಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿತು' ಎಂದು ತೆನಾಲಿರಾಮ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು.

ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾಮಭದ್ರರು ಅದರ ಒಳಾರ್ಥವನ್ನು ಅರಿತರು. ಕವಿಯು ಎಷ್ಟು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಬರೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲು ಮೌಲ್ಯಧಾರಿತವಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮೇರುಕೃತಿಯು ಸಾಕು, ಸಂಕೃಷ್ಟಿ ನೀಡಲು ಹಾಗೂ ಲೋಕಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆಯಲು, ಎಂಬ ನೀತಿಪಾಠ ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮರೆಯಾದರು.

(ಸಂಗ್ರಹ)

ಮಂಜುನಾಥ್ ಸುಲಕೇಶ್ವರ

